

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1959 r.

w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają sędziowie, asesorzy i aplikanci sądów powszechnych, sędziowie sądów ubezpieczeń społecznych oraz członkowie Biura Orzecznictwa w Sądzie Najwyższym.

§ 2. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 dziewięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.700.—
II	3.200.—
III	2.700.—
IV	2.400.—
V	2.100.—
VI	1.850.—
VII	1.600.—
VIII	1.400.—
IX	1.200.—

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze w kwocie ustalonej w § 2 otrzymują:

a) Prezes, sędzia Sądu Najwyższego,	w grupie I
b) Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych	w grupie II
c) Wiceprezes, sędzia Trybunału Ubezpieczeń Społecznych	w grupie II lub III
d) Prezes, wiceprezes, sędzia sądu wojewódzkiego	w grupie II, III lub IV

e) Członek Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego	w grupie III lub IV
f) Prezes, wiceprezes, sędzia okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych	w grupie III, IV lub V
g) Prezes, wiceprezes, sędzia sądu powiatowego	w grupie IV, V lub VI
h) Asesor p.o. sędziego	w grupie VI lub VII
i) Asesor	w grupie VIII
l) Aplikant	w grupie IX

2. Grupy uposażenia zasadniczego przyznaje Minister Sprawiedliwości według zasad wyżej wskazanych.

§ 4. Dla pracowników objętych § 1 ustala się dziewięć stawek dodatku funkcyjnego w następujących wysokościach:

Stawka dodatku funkcyjnego	Kwota miesięczna dodatku w złotych
1	1.300.—
2	1.100.—
3	950.—
4	800.—
5	650.—
6	500.—
7	350.—
8	250.—
9	200.—

§ 5. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

a) Prezes Sądu Najwyższego, prezes sądu wojewódzkiego	w stawce 1
b) Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych	w stawce 2

- c) Prezes sądu powiatowego dla miasta liczącego więcej niż 100 tys. mieszkańców lub dla dwóch lub więcej powiatów (miast stanowiących powiat, dzielnic) w stawce 3 lub 5
- d) Dyrektor Biura Orzecznictwa w Sądzie Najwyższym, prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych w stawce 4
- e) Wiceprezes sądu wojewódzkiego w stawce 5
- f) Prezes sądu powiatowego dla jednego powiatu (miasta stanowiącego powiat, a liczącego mniej niż 100 tys. mieszkańców, dzielnic) w stawce 5 lub 7
- g) Przewodniczący sekcji w Sądzie Najwyższym, wiceprezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, przewodniczący wydziału i wizytator w sądzie wojewódzkim w stawce 6
- h) Wiceprezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych w stawce 7
- i) Wiceprezes sądu powiatowego, przewodniczący wydziału zamiejscowego sądu powiatowego, przewodniczący wydziału dla nieletnich w stawce 7 lub 8
- j) Przewodniczący wydziału w sądzie powiatowym w stawce 9

§ 6 Dodatek funkcyjny wymieniony w § 5 nie przysługuje pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek. W ostatnim jednak przypadku wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Ministra Sprawiedliwości.

§ 7. Pracownikom wymienionym w § 1, którym powierzono pełnienie obowiązków bądź których delegowano na stanowisko uprawniające do dodatku funkcyjnego przewidzianego w § 3, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków bądź delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 8. W razie przeniesienia pracownika wymienionego w § 1 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego, pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Minister Sprawiedliwości może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 9 1. Pracownikom wymienionym w § 3 ust. 1 lit. a) — i) przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde trzy lata wysługi i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesią-

cu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4 Do wysługi lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- a) na stanowiskach sędziowskich, asesorskich, aplikanckich w sądownictwie powszechnym, sądach ubezpieczeń społecznych oraz na stanowisku dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,
- b) na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorskich,
- c) na stanowiskach wymienionych pod lit. a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości,
- d) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Ministra Sprawiedliwości.

5. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli wymienione w ust. 4, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 10. Minister Sprawiedliwości ustali w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Finansów dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 5, odpowiedni dodatek funkcyjny.

§ 11. Pracownicy objęci niniejszym rozporządzeniem zachowują prawo do uposażenia netto ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska

§ 12. Pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem:

- a) obniża się skalę podatku od wynagrodzeń do wysokości określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1955 r. w sprawie obniżenia skali podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podmiotów w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202),
- b) ustala się zwolnienia rodzinne, przewidziane w art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń, w wysokości określonej w § 3 przytoczonego wyżej pod lit. a) rozporządzenia Ministra Finansów.

§ 13. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 października 1957 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 54, poz. 262).

2. Utrzymuje się w mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia sędziów członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 24, poz. 111) do czasu wydania nowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cytankiewicz